

BOŞNAK TELEVİZYONU

Hakan Albayrak

Sırp lar, kocasını katlettikleri Srebrenitsalı bir kadını çırılçıplak soyup, “Nasıl namaz kılyorsun, bir göster bakalım!” diyorlar.

Mahrem yerlerini elleriyle örtmeye çalışan kadın reddediyor.

“Kılmazsan kızını da öldürürüz” diyorlar.

Kadın yine reddediyor.

O esnada kocası canlanıyor hayalinde; “Karıcığım, dediklerini yap, kızımızı kurtar. Allah Celle Şanuhu seni bunun için kınamayacaktır” diyor.

Bağrı na taş basıp kıyama duruyor kadın.

Ve kıyama dururken gökten örtülerin indiğini, örtülerin bütün vücudunu sar dığını hissediyor.

Tamamen tesettüre bürünmüş bir halde namaza başlıyor.

Namazda derinleşiyor.

Kur’an okudukça kalbinin ferahladığını hissediyor.

Hiç bitmesin istiyor namaz.

Huşu içinde selam verdiğinde görüyor ki, Sırp ların hepsi kaybolmuş.

Namazdan yayılan elektr iğe dayanamayıp kaçmışlar...

Cemaleddin Latiç’in son şiir kitabı “Srebreniçki İnferno” (Srebrenitsa Cehennemi) böyle sahnelerle dolu.

Boşnakların maruz kaldığı zulmü bütün dehşetiyle ortaya koyan, fakat acılara yenik düşmeye izin vermeyen sahneler bunlar.

Kitabı okuyan herkes gözyaşlarına boğulacakmış gibi oluyor.

Fakat boğulmuyor.

Tam boğulacakken titreyip kendine dönüyor; Allah-u ekber diyor.

Sinema tarihine geçen “Dolly Bell’i Hatırlıyor musunuz?” ve “Babam İş Gezi-sinde” filmlerinin senaristi de olan ünlü şair Abdullah Sidran’a göre “Srebreniçki İnferno”, Balkanlar’da İkinci Cihan Harbi’nden sonra yazılmış en büyük şiir.

Latiç’ten nefret eden dinsiz ve din düşmanı entelektüeller bile bu şiirin büyük-lüğünü kabul ediyorlar.

Ve bu şiir, büyüklüğüne uygun bir bestekar -Celal Yusiç- tarafından müziğe kazandırıldı.

20 Eylül Cumartesi günü düzenlenen Srebrenitsa şehitlerini anma töreninde Latiç’in şiiri / Yusiç’in bestesi programın en can alıcı bölümünü teşkil etti.

Ne var ki Latiç’in kendisi, “Srebreniçki İnferno” bestesinin ilk kez icra edildiği törende hazır bulunamadı.

Çünkü daha önemli bir işi vardı.

O gün Ankara’da bulunması ve Türk dostlarına “Boşnak Radyo ve Televizyo-nu Projesi”nin varoluşsal önemini anlatması gerekiyordu.

Boşnak Televizyonu hayata geçmeli ve uydu aracılığıyla dünyanın dört bir

yanındaki Boşnaklara yayın yapmalıydı ki, Srebrenitsa'yı mumla aratacak büyük bir faciannın önüne geçilebilin.

Cemalettin Latiç:

“Uluslararası topluluğun direktifleri doğrultusunda yayın yapan Bosna-Hersek devlet televizyonu, prensip olarak, hiçbir etnik grubun özelliklerini öne çıkarmıyor.

Renksiz, kokusuz bir televizyon bu.

Müslüman Boşnak kimliğini beslemekten çok uzak.

Tabii, Sırlara ve Hırvatlara da pek hitap etmiyor, ama onların zaten Bosna-Hersek televizyonuna ihtiyaçları yok; Sırbistan ve Hırvatistan televizyonlarını seyrediyorlar.

Ayrıca Bosna-Hersek'te kurdukları birçok özel televizyon var.

Boşnakların kurduğu özel televizyonlar da yok değil.

Ne var ki bunlar Boşnak halkının İslâmi kimliğini yok etmeye çalışan düşmana yardımcı oluyorlar.

Yayınlarında seks, şiddet, alkol reklamı ve kumardan başka bir şey yok.

Bu televizyonların yetiştirdiği nesiller bizim olmayacaktır.

200 bin Boşnak'ı öldüren Sırların gerçekleştiremediği soykırım, şimdi medya eliyle gerçekleşiyor.

Yeni nesiller Boşnak kimliğinden uzaklaşıyor.

Dinlerini hakkıyla tanımadıkları ve millet olarak ne kadar büyük faziletleri olduğunu bilmedikleri için aşağılık kompleksine kapılıyorlar.

Kendilerini yok etmek isteyenler gibi olmaya çalışıyorlar.

Asimilasyona uğramamak için, Boşnakların dini kimliğine vurgu yapan, onlara milli şuur aşılaman, onlara kendi kahramanlarını tanıtan, onlara özgüven aşılaman ve bu arada Avrupalılara İslâm medeniyetinin güzelliklerini gösteren güçlü bir televizyona ihtiyacımız var.

Fikri temellerini savaş sırasında Başkan Aliya İzzetbegoviç'le birlikte attığımız Boşnak Radyo ve Televizyonu Projesi işte bu hayati ihtiyacı karşılayacak.

Boşnak Aydınlar Konseyi, İslâm Toplumu (Diyamet), Yazarlar Birliği, Boşnak Lisesi ve daha birçok müessesenin işbirliği ile kurulmaya çalışılan bu televizyonun doğru yoldan ayrılmamasını temin etmek için bir vakıf kurduk.

Televizyon, vakfa ait olacak.

Bizzat Aliya İzzetbegoviç'in kaleme aldığı vakıfnamede zikredilen yayın ilkelere sapmak mümkün olmayacak.

Sadece ilkeleri değil, yayınlarımızın kalitesini de garanti altına alıyoruz.

Boşnak toplumunun en iyi gazetecileri, en iyi teknik elemanları ve en iyi sinemacıları ile görüşüyoruz.

Yazdığı film senaryoları ile dünya çapında ün kazanan Abdullah Sidran, yayın kurulumuzda yer alacak inşaallah.

Yayınlarımız uydu aracılığıyla bütün dünyada izlenebilecek.

Sırbistan-Karadağ'da, Hırvatistan'da, Danimarka'da, Almanya'da, İtalya'da

yaşayan Boşnaklara da hitap edecek.

Sadece Boşnaklarla değil, bütün Balkan Müslümanları ile ilgileniyoruz.

Boşnaklar, Arnavutlar ve Türkler arasındaki psikolojik duvarları yıkmak istiyoruz.

Bu grupların, kendilerini bir bütünün parçaları gibi hissetmelerini istiyoruz.

Boşnakça'nın yanı sıra Arnavutça ve Türkçe de yayın yapacağız.

Mesajımızı Kosova, Makedonya, Arnavutluk, Bulgaristan, Romanya Müslümanlarına da iletacağız.

Fikri hazırlığımızı tamamladık.

İlgili makamlardan gerekli izinleri aldık.

Saraybosna ve çevresine yayın yapmamıza yetecek kadar teknik donanıma da sahibiz.

Fakat televizyon binamızın inşaatını tamamlamak, kadromuzu kurmak, prodüksiyona geçmek ve uyduya çıkmak için 2-2.5 milyon dolarlık bir maddi desteğe ihtiyacımız var.

Türkiye bize bu desteği vermeye mecbur.

Çünkü biz ne çekiyorsak Avrupa'da Osmanlı'nın devamı ve Türkiye'nin uzantısı olarak görüldüğümüz için çekiyoruz.”

Latiç'in, Türkiye tarafından desteklenmesini istediği iki projesi daha var:

“Srebreniçki İnferno”nun Türkçe'ye* ve Yunus Emre Divanı'nın Boşnakça'ya tercüme edilip basılması.

Gerek televizyon projesi ve gerekse kitap projeleri ile ilgili birçok yardım taahhüdü alarak Bosna'ya dönen Latiç, şimdi verilen sözlerin tutulmasını bekliyor.

3 Ekim 2003

* “Srebreniçki İnferno” 2006 Nisan ayında Bihmed yayınları tarafından Türkçe'ye kazandırıldı.